

munerne mulighed for at beslutte, om barselsplejen skal varetages som led i den kommunale sundheds- eller sygepleje.

Bestemmelsen i stk. 2 vedrørende børn på døgninstitutioner er ny. Den indebærer, at de – formentlig relativt få – børn, der opholder sig på en døgninstitution for børn og unge, der er beliggende i en anden kommune end den, hvor de er tilmeldt folkeregistret, omfattes af sundhedsplejen på det sted, hvor døgninstitutionen er beliggende. I mangel af en bestemmelse herom ville sådanne børn kunne være afskåret fra det kommunale sundhedsplejetilbud. Stk. 2 fastslår samtidig, at børn, der går i skole i en anden kommune end bopælskommunen, har krav på sundhedspleje i den kommune, hvor skolen er beliggende. Det svarer til de i dag gældende bestemmelser.

Stk. 3 svarer til den i dag gældende regel i § 1, stk. 1, 1. punktum i bekendtgørelse nr. 198 af 17. maj 1979 om hjemmesygeplejerskeordninger. Man har med bestemmelsen ønsket at præcisere i loven, at alle personer, der opholder sig i kommunen, har ret til sygepleje uanset, om de er tilmeldt folkeregistret i en anden kommune (bopælskommunen).

Kravet om lægehenviisning foreslås ophævet. Det hænger bl.a. sammen med, at hjemmesygepleje allerede i dag ydes efter henvisning fra både socialforvaltningen, sygehusvæsenet og de praktiserende læger. Forslaget er i overensstemmelse med målsætningen om at tildele kommunalbestyrelserne et selvstændigt og synligt ansvar for tilrettelæggelsen af den kommunale indsats på sundhedsområdet. I den forbindelse vil der fortsat være behov for et tæt samarbejde mellem sygeplejen og de praktiserende læger. Som led i planlægningen af sundhedsvæsenet, jf. kapitel 11, kan kommunerne og amtskommunen drøfte retningslinier for visitation til sygepleje.

Bestemmelsen i stk. 4 er ny. Som følge af bl.a. omstillingen på ældreområdet er det ønskeligt, at kommunalbestyrelsen kan overlade visse beføjelser til at træffe afgørelser specielt på sygeplejeområdet til selvejende institutioner på samme måde som til kommunale institutioner. Dette kræver lovhjælp, hvilket er baggrunden for den foreslåede bestemmelse. Det vil være op til den enkelte kommunalbestyrelse, om den ønsker at udnytte hjemlen.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer i øvrigt til bilstandslovens § 9, stk. 2, hvorefter en kommunalbestyrelse kan overlade sine beføjelser efter bilstandsloven til en selvejende institution, som har driftsoverenskomst med kommunen. Stk. 4 er således nødvendig for at kunne skabe den fornødne samordning af hele døgnhjemmeplejen.

Den selvejende institution udøver beføjelserne på kommunalbestyrelsens vegne og er ved udøvelsen

forpligtet til at følge kommunalbestyrelsens anvisninger. Det følger endvidere af de almindelige regler om delegation, at de afgørelser, der træffes i medfør heraf, kan omgøres af kommunalbestyrelsen i samme omfang, som hvis kommunalbestyrelsen selv havde truffet afgørelsen. Det følger ligeledes af reglerne om delegation, at denne altid kan trækkes tilbage.

Det følger endelig af forvaltningsloven, at der kan pålægges personer uden for den offentlige forvaltning tavshedspligt i forbindelse med oplysninger, som myndigheden videregiver til den pågældende uden at være forpligtet dertil. Dette indebærer, at bestyrelsesmedlemmerne i en selvejende institution kan pålægges tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger i forbindelse med driften og administrationen af institutionen.

Selvejende institutioner, der har overenskomst med en kommune og således er undergivet offentlig regulering, tilsyn og kontrol, er i øvrigt omfattet af forvaltningsloven.

Til § 18

Den foreslåede bestemmelse bygger på reglerne i lov om sundhedsplejerskeordninger, lov om skolelægeordning og lov om hjemmesygeplejerskeordninger samt de i medfør af lovgivningen udstedte bekendtgørelser.

I § 18 lægges vægt på at foretage en indholdsmæssig beskrivelse af det sundhedspleje- og sygeplejetilbud, kommunen er forpligtet til at tilbyde sine borgere.

Sundhedsplejen til børn og unge skal varetages af en sundhedsplejerske i samarbejde med andre faggrupper, herunder læger, sygeplejersker, jordmødre, lærere m.fl.

En fælles beskrivelse af sundhedsplejen dækkende hele børnegruppen indtil undervisningspligtens ophør er en understregning af ønsket om samordning af den tidligere småbørnssundhedspleje og skolesundhedspleje. Det er i god overensstemmelse med den udvikling, der allerede er igang i mange kommuner, hvor der er etableret en kombineret småbørns- og skolesundhedspleje.

Sundhedsplejen vil fra barnets fødsel have en tæt kontakt til barnet og vil blive opmærksom på børn med særlige sundhedsrisici og på børn, der ikke har gennemgået de forebyggende helbredsundersøgelser. Sundhedsplejen forudsættes derfor tilrettelagt i tæt samarbejde med de læger, der har ansvaret for børneundersøgelserne, jf. § 28.

I forbindelse med skolestart skal kommunerne sikre, at det enkelte barn får tilbudt en helbredsun-